

Publicerad 2015-07-15 13:16 av Lars Gullberg

Edelweiss och nattfjärilarna

Vareviga dag
sipprar solljus in i gliporna
på masoniten fastlimmad
med tuggummi och saliv för fönstren

Edelweiss ser
små miniatyrjärnvägslok med vagnar.

De rullar mellan ränderna

på tapeten.

I taket

hänger orangutangungar
små som knappnålshuvuden ner

Det droppar från kranen i badrummet.

Ett upptappat bad
har fått tunna isbitar
en schampoflaska sticker upp

Edelweiss håller upp ett glas mjölk
öppnar balkongen på glänt och dricker,

Det är snart kväll och stigen ned i dungen tänds
och de första malarna börjar dansa sin dödsdans mot gryningen.

Bänken väntar på honom,

de sista ungarna splittras

i en silhuett

av skuggliknande schabloner

av riddarkarikatyrrer

ridandes i luften

där ekot

av deras höga läten studsar mellan betongen.

Han rör sej makligt ned genom buskagen
slår sej ned på bänken
och bevittnar deras dans runt glödlampan.

Så många som sett sin natt passera livet just här
runt denna ljusplanet.

Hur morgonen låter en och en gå sitt öde till mötes

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten